



ת"פ 34505/09/14 - מדינת ישראל נגד ד' פ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 34505-09-14
23 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נ ג ד
ד' פ'

נוכחים:

ב"כ המאשימה רס"מ רמי אברהם ועו"ד ליפז סימני

הנאשם - בעצמו (הובא בצו הבאה) וב"כ עו"ד חסונה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון קבוע בשעה 9:00, הנאשם לא התייצב לדיון ב- 1.7.15 ולכן הוצא צו להבאתו. אין ידו משגת להפקיד סכום הכסף על פי ההחלטה, הוא גם לא דאג שיתיצבו ערבים.

מבדיקה מול הסניגור עולה שהוא מתכוון לאחר ולהתייצב לדיון רק בשעה 10:30 לערך.

בלית ברירה, אני מורה על הותרתו של הנאשם על פי צו הבאה במעצר עד לקיום הדיון. הואיל ונמצאים בבית המשפט 4 שוטרי ליווי ולא יתכן כי בשל התנהלות הסניגור יהיה עליהם לבזבז מזמנם, לכן על פי בקשת בית המשפט משמר בתי המשפט יחזיקו אותו במעצר במשמורת עד להגעת עו"ד חסונה.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1



הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ביום 11.11.14, על פיו כתב האישום תוקן, הודה, הורשע, נדחה לקבלת תסקיר. הואיל ותלוי נגדו מאסר מותנה, שירות המבחן יבחנו אפשרות להאריך המאסר המותנה. אם ימליצו, התביעה תצטרף. אם לא ימליצו באי כח הצדדים ישובו וידברו ביניהם. כמו כן, ביקשו לבחון אפשרות הקלה בתנאים שהוקלו ב- 30.12.14, באופן שאפשרו לו לצאת ל- 3 שעות התאווררות.

נתקבל תסקיר, ממנו עולה שהנאשם יליד 1958, גרוש, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי בגין נכות על רקע שכלי, לא עובד וגר בגפו בדירת עמיגור. גדל בסביבה סוציאקונומית נמוכה, נחשף לאלכוהוליזם, הזנחה, נורמות אנטי סוציאליות והוא פיתח מגיל צעיר אורח חיים עברייני שולי לצד שימוש בסמים ואלכוהול.

למרות שסובל מלקות שכלית גבולית, הוא כשיר לעמוד לדין.

לחובתו הרשעות קודמות וצינו כי בעבר כי ניכר כי מתקשה להציב גבולות על רקע מצבו ושב ומבצע עבירות, .

במקרה הזה טוען שנעצר על ידי המשטרה והתנגד להצטלם בשל תחושת כעס. הם מתרשמים מעמדה אנטי ממסדית והתנהגות הישרדותית בה מגלה תוקפנית לכשחש מאוים תוך מתן פרשנות לקויה לסיטואציה על רקע מגבלותיו. הוא מתקשה לשלוט בהתנהגותו ונקלע למצבי קונפליקט, יש קושי לבחון הבעייתיות בהתנהגותו.

הנאשם הוזמן לשיחות פרטניות ובידוקות לגילוי סמים. הוא שיתף בקשיים הכלכליים הרבים שלו, הם ניסו לשוחח אי תו אודות אפשרות של שליטה עצמית והימנעות מעבירות וסייעו לו בתמיכה כספית באופן חד פעמי.

הוא התקשה להגיע באופן רציף וסדיר לבידוקות שות, התעמת עם הבודק מספר פעמים, התקשה להזדהות באמצעות תעודה, מסר דגימות חלקיות בלבד שהעידו על ניקיון מסמים. בהמשך במהלך פברואר 2015 הבידוקות העידו על שימוש בחשיש וגראס. הוא לא הגיע ליתר הבידוקות והתרשמו כי בנוסף לכך נוטה לצרוך אלכוהול באופן מופרז בעיתות מצוקה, מסכן את עצמו, מפריע לסביבה ומתקשה לשלוט בהתנהגותו.

אחיו הערב שמעון חש עייפות מהצורך לטפל בנאשם ובאח נוסף. הוא תיאר מאמצים רבים שמשקיע בטפול בנאשם, כולל סיוע כספי כשנזקק לכך.

נעשו מאמצים רבים כדי לרתום הנאשם לטיפול, אך הוא מתקשה לשתף פעולה. קיימים גורמי סיכון הבאים לידי ביטוי ביכולת הנמוכה שלו לגלות יציבות, כישורים נמוכים מאוד, קושי בשליטה בדחפים, התנהגות אימפולסיבית, חשיפה לגורמים עוברי חוק, קושי בקבלת סמכות והתמכרות לסמים ואלכוהול ולכן נמנעים מהמלצה טיפולית.

בהעדר המלצה נתבקשה גם חוות דעת ממונה. הוא זומן לוועדה, התייצב ללא מסמכים כפי שנדרש. הוא הציג מסמכים לא רלבנטיים. יצרו איתו קשר טלפוני נוסף עם אחיו שמעון על מנת לקבל מסמכים רפואיים ולקבוע תור לרופא שב"ס. הוא לא עשה כן. הם התרשמו כי הוא חסר מוטיבציה, פסיבי, לא מקבל מרות וסמכות חוק ולכן אין המלצה לעבודות שירות.

התובעת בנסיבות אלה עותרת להפעלת התנאי, להוספת מאסר עם רכיבים נלווים.



הנאשם הורשע בכך שבתאריך 12.9.14 בבוקר, החזיק על גופו סכין שלא כדין וזאת על רקע סכסוך עם אחר לא ידוע. שוטר שהוזעק למקום איבד סלומון אויים על ידי הנאשם שאמר לו " כשהוא יפגע בי, אני אהרוג אותו" - עבירת של החזקת סכין ואיומים ובהיותו בתחנה סירב להצטלם.

התובעת עותרת למתחם עונשי של מאסר. הסניגור טוען למתחם הנע בין מאסר מותנה למאסר.

הערך החברתי המוגן הינו הצורך להגן על שלום הציבור מגורמים אלימים בכלל, ועל עובדי ציבור בפרט, תוך הקניית תחושת בטחון לאזרח להלך ברחוב ללא חשש. אדם המתקשה לשלוט בכעסו המחזיק בסכין יש בכך סיכון ממשי לחיי אדם.

בית-משפט עליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות. כך למשל, קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין (בדימוס) בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

בשל ריבוי מקרים של שימוש קשה ואף קטלני בסכינים אותם נושאים בני נוער חמומי מוח, בתי המשפט אכן מטילים עונשי מאסר, כך ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, מפי כב' השופט לוי, שם נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. במסגרת ברע"פ ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתנה, והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. ברם, ביהמ"ש רשאי לשקול שיקולי ענישה כלליים והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח הרשעה בעבירה של החזקת סכין, שעל הצורך להלחם בה נכתב רבות, כך גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבוב נ' מד"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן. באותו עניין נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הברע"פ תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי, היה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מד"י**, נדון המבקש בגין עבירת איומים והחזקת סכין: הגיע למכולת כשבידו סכין באורך 50 ס"מ, עמו איים לרצוח אותו וכן גרם נזק למוצרים בחנות. בימ"ש שלום גזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 8 חודשי מאסר בשל עברו הנקי וחלופה הזמן. בית משפט עליון קבע כי אין מקום להתערב והוסיף וציין כי העונש הולם וראוי לאור חומרת המעשים: **"מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות...מעשים חמורים אלה מחייבים השתת עונש ראוי. בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך משמעותית**



לקראת המבקש בהפחיתו מהעונש שנגזר עליו על ידי בימ"ש השלום, אף אם הקלה זו הייתה ראוי לאור העדרו של עבר פלילי משמעותי, הרי שאין כל מקום להוסיף ולהפחית מהעונש".

ברע"פ 4321/09 סרגיי ליטבנקו נגד מד"י, המבקש הועמד לדון בבימ"ש שלום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, איומים, החזקת סכין, וחבלה בזדון לרכב ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בימ"ש מחוזי קיבל הערעור ועונש מאסר הועמד על 9 חודשים, זאת למרות מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות ומשום שמדובר במאסר ראשון, בשל נסיבותיו האישיות, כולל מצבו הבריאותי והשפעת העונש על בני משפחתו וכן אירוע קשה שעברה בתו החורגת לאחר שהורשע. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה והוסיף כי היה מקום לעונש מאסר בפועל למרות המלצת שרות המבחן, שהיא בגדר המלצה בלבד, בעוד בית המשפט צריך לאזן בין המלצת שרות המבחן לבין שיקולים אחרים העומדים בבסיס מטרת הענישה. בנסיבות אלה לא מצא להתערב, שכן ביהמ"ש המחוזי הקל בצורה משמעותית בשל נסיבותיו האישיות, אך קבע שהאלימות שגילה לא מאפשרת לפוטרו מעונש מאסר.

ברע"פ 5127/09, דוד יפקח נגד מד"י, מפי כב' השופט אדמונד לוי. באותו עניין המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבידו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי מ שחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

מהאמור עולה אם כן שהמתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין, על הגוף, בשונה מברכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל-6 חודשים, ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום, מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה מכך.

אם נוסיף להחזקת הסכין גם עבירה של איום, אין ספק כי המתחם העונשי הינו מאסר כעתירת התביעה, על אחת כמה וכמה, לאור עברו הפלילי: לחובתו 8 הרשעות קודמות, החל מעבירה של רכוש שנעברה לפני שנים רבות, היזק לרכוש בזדון, התנהגות פרועה במקום ציבורי, החזקת סמים מסוכנים, השתתפות בהתקהלות אסורה. כמו כן, בעברו מספר עבירות של סחר בסם מסוכן, תקיפת שוטר, הכשלת שוטר,

ב-12.5.13 בגין עבירות של העלבת שוטר, איומים והיזק לרכוש בזדון, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה, חודשיים במצטבר, סך הכל 10 חודשי מאסר וכן הוטל עליו עונש מאסר מותנה של 6 חודשים בר הפעלה היום.

מעיון בגזר הדין עולה כי בית המשפט התייחס למגבלות השכליות של הנאשם ולהיותו נתמך ביטוח לאומי, נכה 100 אחוז, אך גם הוסיף, כי מדובר באירוע שנסיבותיו חמורות, שכן איים על מאבטחת במשרד הרווחה וכשהגיע שוטר למקום וביקש שירגע, הוא העליב את השוטר, סירב לצאת והמשיך ואיים על השוטר מספר פעמים, עד שאזרחים שהיו במקום תפסו את הנאשם ומנעו ממנו להשליך כיסא. בהמשך בתחנת המשטרה איים שוב על השוטר ואמר כי בפעם הבאה לא יבוא עם כיסא, אלא עם ברזל ויוריד לו את הראש.

מדובר בהתנהגות זזה החוזרת על עצמה ובמי שלא ניתן לשלבו בהליך טפולי אלא רק להרחיקו מהחברה. אולם, בשל



נכותו מן הראוי להסתפק במתחם העונשי ברף הנמוך ולא כעתירת התביעה ולאזן זאת בעונש מרתיע ממשי.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.
2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה של 6 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט בית משפט שלום אשדוד ביום 12.5.13 בתיק מס' 25818-03-13 לריצוי באופן ש- 2 חודשים בחופף ו- 4 חודשים במצטבר, סה"כ 10 חודשי מאסר, בניכוי התקופה שהיה עצור.
3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של החזקת סכין ואיום.
4. אני מטילה על הנאשם חודש מאסר על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של זיהוי לנטילת אמצעי זיהוי.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 4000 ₪ להימנע מביצוע העבירות של החזקת סכין או איום במשך 2 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה



החלטה

הסכין תושמד.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על עיכוב ביצוע מאסר בלבד בתנאים כדלקמן :

1. עיכוב יציאה מן הארץ . אם אין ברשותו דרכון יצהיר על כך.

2. הפקדון והערבויות שנתנו כתנאי לשחרור, יעמדו להבטיח התיצבותו לדיון בערעור ולנשיאה בעונש.

העיכוב למשך 45 יום בלבד, אם לא מוגש ערעור עליו להתייצב בתאריך 7.9.15 שעה 8:00, במחלקת קליטה והצבה בשב"ס, בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ה, 23/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה